

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 12. An licet conferre Sacramentum indigno, seu non ritè disposito ad
ejus effectum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

stunt in actione transeunte; nam ad horum valorem & Eucharistiæ effectum requiritur in adulto suscipiente vera intentio saltem habitualis suscipiendi. At est grave sacrilegium reddere irritum vel inutile Sacramentum; est enim gravis irreverentia in Christum ejus auctorem. Hinc ad vitandum quodvis malum non licet sub mortali scienter ministrare etiam consentienti, vel recipere hostiam non consecratam pro consecrata. Quia per se malum est scienter proponere alteri puram creaturam adorandam cultu divino, & ponere per se causam idololatriæ etiam materialis. Tunc autem hostia non consecrata exponetur adorationi tum adstantium, qui committent idololatriam materiale; tum illius, qui cum externa reverentia illam hostiam suscipiet, sicque scienter admittet idololatriam externam: quod est intrinsecè malum, sicuti est adolere thus coram idolo, quamvis interiùs tantùm intendas te pascere ejus odore; quia nempe tunc exhibetur illi cultus externus.

Q. 12. *An licet conferre Sacramentum indigno, seu non rite disposito ad ejus effectum?*

Resp. Qui tali scienter vel imprudenter confert, per se loquendo peccat mortaliter. Quia I. quilibet dispensator tenetur fideliter & prudenter dispensare, juxta voluntatem Domini sui. ex I. Cor. 4. *Hic jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.* Ergo pec-

peccat graviter, qui in re gravi dispensat infideliter & contra voluntatem Domini sui: at ministrans Sacramentum indigno, aliquid gravissimum dispensat infideliter, & contra voluntatem Christi id vetantis Matth. 7. *Nolite dare sanctum canibus.* 2. Sacramentum indignè, irreverenter & contra ejus exigentiam tractat, qui scienter illud ministrat indigno, nisi in casu speciali infra excipiendo, in quo Christus voluit dari. Sacramenta enim exigunt non defraudari suo effectu, ideóque non suscipi ab iis, qui non possunt consequi gratiam. 3. Talis minister cooperatur receptioni sacrilegæ suscipientis; nam nulla potest esse major cooperatio ad recipiendum, quàm ipsa datio voluntaria & sine obligatione facta. Unde & agit contra obligationem proprii officii in re gravi, & juvat alium ad peccandum: quod etiam verum est de Ministro non consecrato, ut Laico baptizante quamvis Minister consecratus majorem obligationem habeat. Nam qui dispensat, eo ipso tenetur fideliter ac prudenter dispensare. Deinde aliàs cooperatur peccato alterius.

Hinc I. tenetur Minister providere, ut suscipiens habeat dispositiones ad Sacramentum licitè & utiliter suscipiendum. Neque sufficit quòd non scias esse indignum; sed debes posse prudenter saltem præsumere quòd sit dignus; alioqui non es prudens & fidelis dispensator, & committeres te periculo ministran-

strandı indıgno, & privandi Sacramentum ejus effectu saltem primario, nempè gratia sanctificante. In illa autem diligentıä & cautione adhibenda attendi debet natura cujusque Sacramenti, praxis Ecclesiæ, & commune judicium proborum ac prudentum. Sic in Sacramento Pœnitentiæ requiritur accuratioꝝ notitia dispositionis; quia Confessor est iudex in causa Dei, qui debet examinare conscientiam Pœnitentis, & ejus dignitatem, vel indignitatem; ut possit debite ferre sententiam, & quia dispositio Pœnitentis requiritur ad valorem Sacramenti. Item Sacramenta, quæ statum constituunt pluribus obligationibus obnoxium, ut Baptismus, Ordo, Matrimonium, exigunt majorem probationem dispositionis.

Hinc 2. non licet dare Eucharistiam neque peccatori publico sive occultè, sive publice petenti, nisi sufficientia dederit veræ conversionis signa, & scandalum publicum sustulerit: nam sine nova ejus infamia potest consuli reverentiæ Sacramenti. Neque peccatori occulto, sed petenti occultè, vel solùm coram illis qui ejus indignitatem norunt; cum possit sine scandalo & ejus infamia denegari ex Rituali Rom. idque juxta varios, etiamsi ejus indignitas ex sola Confessione nota sit, modò nullus alius adsit; quia tunc nulla fit revelatio Confessionis, nec ullum ei infertur gravamen, sicut si denegares ensemei à quo scis ex
Con-

Confessione te esse perimendum. Sed multi id negant, quia tunc esset quædam virtualis exprobratio & commemoratio peccati: quod jure divino graviter est illicitum.

Dixi, *per se loquendo*, nam peccatori occulto publicè petenti Eucharistiam dari debet, & praxi Ecclesiæ, & Christi, qui Judæ eam dedit; nam Christus vult ut in tali casu detur, ne infametur proximus; & quia alioqui sequerentur gravia scandala, & incommoda ac perturbationes. Unde tunc Minister non cooperatur moraliter peccato alterius; quia dispensat ex obligatione: nec exterior receptio Sacramenti, ad quam cooperatur ministrans, est per se mala, sed solum habet adjunctam malitiam per accidens ex prava dispositione suscipientis; & posset esse bona, si recipiens vellet.

Porro crimen censetur publicum, quando quis de eo juridicè convictus est; vel cum admissum est in loco publico, ita ut nulla tergiversatione celari possit; vel cum ejus fama ex sufficientibus indicis orta jam pervenit ad multos, brevi ad alios perventura.

Q. 13. *An licet petere, vel recipere Sacramentum ab indigno Ministro?*

Not. Minister indignus alius est toleratus, qui licet peccator sit, tamen neque nominatim per sententiam declaratus est excommunicatus vel suspensus, neque est notorius Clerici